

“मीठे बच्चे— यो हो बेहदको मञ्च, जसमा तिमी आत्माहरू पार्ट खेलका लागि बाँधिएका छौ, यसमा हरेकको निश्चित भूमिका छ ।”

प्रश्नः— कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ के हो ?

उत्तरः— कर्मातीत बन्नको लागि पूरा-पूरा समर्पित (सरेन्डर) हुनुपर्छ । आफ्नो केही पनि छैन । सबै थोक भुलेपछि कर्मातीत बन्न सक्नेछौ । जसलाई धन, सम्पत्ति, बच्चा आदि याद आउँछ, उनीहरू कर्मातीत बन्न सक्दैनन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— म हुँ गरीब निवाज । गरीब बच्चाहरू चाँडै समर्पित हुन्छन् । सहजै सबै थोक भुलेर एक बाबाको यादमा रहन सक्छन् ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर आफ्ना रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, बच्चाहरूको बुद्धिमा अवश्य छ— अब घर जानु छ । भक्तहरूको बुद्धिमा रहँदैन । तिमी जान्दछौ— यो ८४ को चक्र अब पूरा भयो । यो धेरै ठूलो बेहदको मण्डप अथवा स्टेज हो । बेहदको मञ्च (अनलिमिटेड स्टेज) हो । यस पुरानो मञ्चलाई (स्टेज) छोडेर घर जानु छ । अपवित्र आत्माहरू त जान सक्दैनन् । पवित्र अवश्य बन्नु छ । अब यस खेलको अन्त हो । अपरम्पार दुःखहरूको अब पुछार हो । यस समय यो सबै मायाको पम्प हो, जसलाई मनुष्यहरू स्वर्ग सम्झन्छन्, कति महल, मोटर आदि छन्, यसलाई भनिन्छ मायाको प्रतिस्पर्धा (कम्पीटीशन) । नर्कको स्वर्गसंग प्रतिस्पर्धा छ । अल्पकालको लागि सुख छ । यो हो मायाको लालच, ड्रामा अनुसार । कति धेरै मनुष्यहरू छन् । पहिला त मात्र एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म नै थियो । अब त मञ्च पूरा भरिएको छ । अब यो चक्र पूरा हुन्छ, सबै तमोप्रधान छन्, सृष्टि पनि तमोप्रधान छ फेरि सतोप्रधान हुनु छ । सारा सृष्टि नयाँ चाहियो नि । नयाँबाट पुरानो । पुरानोबाट नयाँ यो त अनगिन्ती पटक चल्दै आएको छ । अनादि खेल हो । कहिले शुरू भयो यो भन्न सकिँदैन । अनादि चलि नै रहन्छ । यो पनि तिमीले जान्दछौ— अरू कसैले जान्दैनन् । तिमीले पनि यो ज्ञान मिल्नु भन्दा पहिला केही जान्दैनथ्यौ । देवताहरूले पनि जान्दैनथे मात्र तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मणले नै जान्दछौ— फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुनेछ । बाबाले सुखधामको मालिक बनाउनुभयो बाँकी अरू के चाहियो । बाबासंग जे पाउनु थियो, पायौ बाँकी केही पाउनको लागि रहँदैन । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— बच्चे, तिमी नै सबै भन्दा धेरै पतित बनेका छौ । पहिला-पहिला तिमी नै आएका हो पार्ट बजाउन । तिमीलाई नै पहिला जानुपर्छ । चक्र हो नि । पहिला-पहिला तिमी नै मालामा उनिनेछौ । यो रुद्र माला हो नि । धागोमा सारा दुनियाँको मनुष्य उनीएका छन् । धागोबाट निस्किएर परमधाममा जानेछौ फेरि यसरी नै धागोमा उनिनेछौ । धेरै ठूलो माला छ । शिवबाबाका कति धेरै बच्चाहरू छन् । पहिला-पहिला तिमी देवताहरू आउँछौ । यो हो बेहदको माला, जसमा सबै दाना समान उनीएका छौ । रुद्र माला र विष्णुको मालाको गायन गरिन्छ । प्रजापिता ब्रह्माको माला छैन । तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको माला हुँदैन किनकि तिमी चढ्छौ, गिर्छौ, हार खान्छौ । घरी-घरी मायाले गिराइदिन्छ त्यसैले ब्राह्मणहरूको माला बन्दैन, जब पूरा पास हुन्छौ तब विष्णुको माला बन्दछ । हुन त प्रजापिता ब्रह्माको पनि वंशावली (सिजरा) छ । जब पास हुन्छन् अनि भनिनेछ ब्रह्माको पनि माला छ । वंशावली बनेको छ । यस समय माला बन्न सक्दैन किनकि आज पवित्र बन्छन्, भोलि फेरि मायाले थप्पड मारेर सबै गुणहरू (कला काया) नै निकालिदिन्छ । गरेको कमाई नै चट हुन जान्छ । हिम्मत हार्छन् । कहाँबाट गिर्छन्, विचार गर । बाबाले त विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । उहाँको श्रीमत्तमा चल्नाले तिमी उच्च पद पाउन सक्छौ । हार खायौ भने खलास (खत्तम) । काम विकार महाशत्रु हो, त्यससँग हार खानु हुँदैन । बाँकी सबै विकार हुन् बाल बच्चा । ठूलो शत्रु हो काम विकार । त्यस माथि नै विजय पाउनु छ । काम माथि विजय पाउनाले तिमी जगतजित बन्नेछौ । यी ५ विकार आधाकल्पका दुश्मन हुन्, त्यो पनि छोड्दैनन् । सबै चिच्याउँछन् क्रोध गर्ने पर्छ, तर के आवश्यक छ, प्यारले पनि काम हुन सक्छ । चोरलाई पनि प्यारले यदि सम्झायौ भने त्यसले तुरुन्त सत्य भनिदिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म प्यारको सागर हुँ नि, त्यसैले बच्चाहरूले पनि प्यारले काम लिनु छ । चाहे कुनै पनि पोजीशन (पद) होस् । बाबाको पासमा सैनिकहरू पनि आउँछन् । उनीहरूलाई पनि बाबा सम्झाउनुहुन्छ तिमी स्वर्गमा जान चाहन्छौ भने मात्र शिवबाबालाई याद गर । उनीहरूलाई भनिन्छ— तिमी युद्धको मैदानमा मर्नौ भने स्वर्गमा जान्छौ । वास्तवमा

युद्धको मैदान त यो हो । उनीहरू त लडाईं गर्दा-गर्दा मर्छन् भने फेरि त्यहाँ गएर जन्म लिन्छन् किनकि संस्कार लिएर जान्छन् । स्वर्गमा त जान सक्दैनन् । त्यसैले बाबाले उनीहरूलाई सम्झाउनुहुन्थ्यो शिवबाबालाई याद गर्नले तिमी स्वर्गमा जान सक्छौ किनकि स्वर्गको स्थापना भैरहेको छ । शिवबाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ । यो थोरै पनि ज्ञान मिल्यो भने नि अविनाशी ज्ञानको विनाश हुँदैन । तिमी बच्चाहरूले यो मेला आदि गर्छौ भने कति प्रजा बन्छन् । तिमी रूहानी सेना हौ नि यसमा कमान्डर, मेजर आदि थोरै हुन्छन्, प्रजा त धेरै बन्छन् । जसले राम्रोसँग सम्झाउँछन् भने केही न केही राम्रो पद पाउँछन् । उनीहरूमा पनि पहिलो, दोस्रो, तेस्रो श्रेणी (ग्रेड) हुन्छ । तिमी शिक्षा दिइरहन्छौ, कोही त एकदम आफूसमान बन्छन् । कोही सबै भन्दा माथि पनि जान सक्छन् । देखिन्छ एक-अकदिखि माथि जान्छन् । नयाँ-नयाँहरू पुरानोहरू भन्दा तीक्ष्ण बन्छन् । बाबासँग पूरा योग लाग्यो भने धेरै उच्च बन्दछन् । सारा कुरा योगमा निर्भर हुन्छ । ज्ञान त धेरै सहज छ, तिमीले अनुभूति (फिल) गर्दछौ होला । बाबाको यादमा विघ्न पर्दछ । बाबा भन्नुहुन्छ— भोजन खान्छौ भने पनि यादमा खाऊ । तर कोही २ मिनेट, कोही ५ मिनेट यादमा रहन्छन् । सारा समय यादमा रहनु, बडो मुश्किल छ । मायाले कहिँ न कहिँ उडाएर भुलाइदिन्छ । बाबा सिवाय अरु कसैको याद रहेन भने तब नै कर्मातीत अवस्था हुनेछ । यदि केही पनि आफ्नो छ भने त्यो याद अवश्य आउनेछ । केही पनि याद नआओस्, यिनी बाबा उदाहरण (मिसाल) हुनुहुन्छ, यिनलाई के याद आउला ? कुनै बाल बच्चा, धन आदि छ ? मात्र तिमी बच्चाहरू नै याद आउँछौ । तिम्रो त अवश्य बाबालाई याद आउनेछ नै किनकि बाबा आउनुभएको छ कल्याण गर्नको लागि । याद सबैलाई गर्नुहुन्छ । तर फेरि पनि बुद्धि फूलहरू तर्फ नै जान्छ । फूल अनेक प्रकारका हुन्छन् । कुनै विना सुगन्धका पनि हुन्छन् । बैग्या हो नि । बाबालाई बागवान, माली पनि भनिन्छ । यो त तिमीले जान्दछौ— मनुष्यले क्रोधमा आएर कति लडाईं-भगडा गर्छन् । धेरै देह अभिमान छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कहिल्यै कसैले क्रोध गरे भने शान्त रहनुपर्छ । क्रोध भूत हो नि । भूतको अगाडि शान्तिले जवाफ (रेसपान्ड) दिनु छ ।

सर्व शास्त्र शिरोमणि श्रीमद् भगवद् गीता हो ईश्वरीय मतको । ईश्वरीय मत, आसुरी मत र दैवी मतका वारेमा एक ईश्वरले नै आएर बताउनुहुन्छ । राजयोगको ज्ञान (नलेज) दिनुहुन्छ । फेरि यो ज्ञान गायब हुनेछ । राजाहरूको राजा बन्यो फेरि ज्ञानलाई के गर्छौ ? २१ जन्म त प्रारब्ध भोग्छौ । वहाँ यो थाहा हुँदैन— त्यस पुरुषार्थको यो फल हो । अनेक पटक तिमी सत्ययुगमा गएका छौ । यो चक्र घुमिरहन्छ । सत्ययुग-त्रेता हो ज्ञानको फल । यस्तो होइन— वहाँ ज्ञान मिल्दछ । बाबा आएर यहाँ भक्तिको फल ज्ञान दिनुहुन्छ । बाबाले बताउनुभएको छ— तिमीले धेरै भक्ति गरेका छौ । अब एक बाबालाई याद गर्नु भने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्दछौ । यसमा छ मेहनत । रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई याद गर्नु भने चक्रवर्ती राजा बन्दछौ । भगवान् बच्चाहरूलाई भगवान्-भगवती बनाउनुहुन्छ नि । तर देहधारीलाई भगवान्-भगवती भन्नु गलत हो । ब्रह्मा, विष्णु र शिवको कति सम्बन्ध छ । यी ब्रह्मा फेरि विष्णु बन्देवाला छन् र यिनमा शिवको प्रवेशता छ । सूक्ष्मवतन वालाहरूलाई फरिश्ता भनिन्छ । तिमीलाई फरिश्ता बन्नु छ, साक्षात्कार हुन्छ, बाँकी केही छैन । साइलेन्स (मौन), मूवी (इशारा) र यहाँ टकी (आवाज) । यो हो डिटेल (विस्तृत) । बाँकी सारमा त फेरि पनि भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, मामेकम् याद गर र सृष्टिचक्रलाई याद गर । यहाँ बसेका छौ भने पनि शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गर । यस पुरानो दुःखधामलाई भुल । यो हो बेहदको संन्यास बुद्धिले । उनीहरूको हो हदको संन्यास । ती निवृत्ति मार्गवालाहरूले प्रवृत्ति मार्गको ज्ञान दिन सक्दैनन् । राजा-रानी बन्नु प्रवृत्ति मार्ग हो । वहाँ छ नै सुख । उनीहरूले त सुखलाई मान्दै मान्दैनन् । संन्यासी पनि करोडौंको संख्यामा छन् । उनीहरूको पालनपोषण वा कमाई हुन्छ गृहस्थीहरूबाट । एक त तिमीले दान-पुण्यमा लगायौ, फेरि पापको धन्दा गर्नु त्यसैले पाप आत्मा बन्न पुग्यौ । तिमी बच्चाहरू त अहिले अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको लेन-देन गर्दछौ । उनीहरू धर्मशाला आदि बनाउँछन् भने अर्को जन्ममा राम्रो फल मिल्नेछ । यहाँ त हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । यो हो डाइरेक्ट (प्रत्यक्ष), त्यो हो इनडाइरेक्ट (अप्रत्यक्ष) । ईश्वर अर्पणम् गर्छन् । अब भोक त दुबैलाई छैन । शिव बाबा त दाता हुनुहुन्छ, उहाँलाई भोक हुन्छ र ! श्रीकृष्ण दाता होइनन् । बाबा त सबैलाई दिनेवाला हुनुहुन्छ, लिनेवाला होइन । एक दिए १० पाउँछन्, गरीबले २ रूपैया दिन्छन् भने पदम मिल्छ (सुदामाको उदाहरण) । भारत सुनको चरो थियो नि । बाबाले कति

धनवान् बनाउनुभयो । सोमनाथको मन्दिरमा कति अपार धन थियो । कति लुटेर लागे । ठूला-ठूला हीरा-जुहारत थिए । अब त देखिनमा पनि आउँदैन, काटकुट भयो । फेरि इतिहास दोहोरिनेछ । वहाँ सबै खानीहरू तिम्पो लागि भरीपूर्ण हुनेछन् । हीरा जवाहरत वहाँ ढुङ्गा समान रहन्छन् । बाबाले अविनाशी ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ, जसबाट तिमी अथाह धनवान् बन्न जान्छौ । त्यसैले मीठा प्यारा बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ । जति पढिरहन्छौ, खुशीको पारा चढिरहनेछ । ठूलो परीक्षा पास गर्नु भन्ने बुद्धिमा रहन्छ नि-यो पास गरेर फेरि यो बन्नेछौ, यो गर्नेछौ । तिमी पनि जान्दछौ— यस्तो देवता बन्नेछौ । यो त जड चित्र हो । हामी वहाँ चैतन्य बन्नेछौ । यो चित्र पनि तिमीले जुन बनायौ कहाँबाट आयो ? दिव्य दृष्टिबाट तिमीले देखेर आएका हो । चित्र बडो वन्दरफुल (आश्चर्यजनक) छ । कोहीले सम्झन्छन् यो ब्रह्माले बनाएका हुन् । यदि यिनले कसैबाट सिकेका भए त मात्र एकले सिकेका हुन्थे, अरूले पनि सिकेका हुन्थे नि । यिनी भन्छन् मैले केही पनि सिकेको छैन । यो त बाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा बनाउनुभएको हो । यी चित्रहरू सबै श्रीमतबाट बनेका हुन् । यो मनुष्य मतको होइन । यो सबै समाप्त हुनेछ । केही पनि नाम निशान रहनेछैन । यस सृष्टिको नै अन्त हो भक्तिका कति सामग्री छन् । यी रहने छैनन् । नयाँ दुनियाँमा सबै थोक नयाँ । तिमी अनेक पटक स्वर्गको मालिक बनेका छौ फेरि मायाले हरायो । माया विकारहरूलाई भनिन्छ, न कि धनलाई । तिमी बच्चाहरू रावणको साङ्गलोमा (जंजीरमा) आधाकल्पदेखि फँसेका थियौ । रावण हो सबै भन्दा पुरानो दुश्मन । आधाकल्प उसको राज्य चल्दछ । लाखौं वर्ष भनिदिनाले फेरि आधा-आधाको हिसाब नै निस्कदैन । कति फरक छ । तिमीलाई त बाबाले बताउनुभएको छ, सारा कल्पको आयु नै ५ हजार वर्ष हो । ८४ लाख योनि त छैन । यो ठूलो गफ हो । सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी देवी-देवताले यत्रो लाखौं वर्ष राज्य गर्दथे र । यो बुद्धिले काम गर्दैन । संन्यासीहरूले त सम्झन्छन् अहिले हामीले आफूलाई गलत मान्यौ भन्ने सबै अनुयायीहरूले हामीलाई छोडिदिन्छन् । क्रान्ति (रिभोलुशन) हुन जानेछ त्यसैले अहिले उनीहरू तिम्पो मतमा चलेर आफ्नो राज्य छोड्दैनन् । पछाडि केही बुझ्नेछन्, अहिले होइन । न साहूकारहरूले नै ज्ञान लिनेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म गरीब निवाज हुँ । साहूकारहरू कहिल्यै समर्पित (सरेन्डर) भएर कर्मातीत अवस्थालाई पाउन सक्दैनन् । बाबा त बडो जबरदस्त सराफ (वाणा) हुनुहुन्छ । गरीबहरूको नै लिनुहुनेछ । साहूकारहरूको लिनुभयो भन्ने फेरि यति दिनुपर्छ । साहूकारहरू उठ्छन् नै मुश्किलले किनकि यसमा सबै थोक भुल्नुपर्ने हुन्छ । केही पनि साथमा नरहोस् तब कर्मातीत अवस्था हुनेछ । साहूकारहरूले त भुल्न सक्दैनन् । जसले कल्प पहिला वर्सा लिएका थिए उनैले लिनेछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ, त्यसैगरी मास्टर प्यारको सागर बनेर प्यारले काम निकाल्नु छ । क्रोध गर्नु छैन । कसैले क्रोध गर्नु भन्ने तिमी शान्त रहनु छ ।
- २) बुद्धिले यस पुरानो दुःखको दुनियाँलाई भुलेर बेहदको संन्यासी बन्नु छ । शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ । अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको लेन-देन गर्नु छ ।

वरदानः— रूहानी नशाद्वारा पुरानो दुनियाँलाई भुल्नेवाला स्वराज्य र विश्व राज्य अधिकारी भव

संगमयुगमा जो बाबाको वर्साको अधिकारी छन् उनीहरू नै स्वराज्य र विश्व राज्य अधिकारी बन्दछन् । आज स्वराज्य छ भोलि विश्वको राज्य हुनेछ । आज-भोलिको कुरा हो, यस्ता अधिकारी आत्मा रूहानी नशामा रहन्छन् र नशाले पुरानो दुनियाँ सहजै भुलाइदिन्छ । अधिकारी कहिल्यै कुनै वस्तुको, व्यक्तिको, संस्कारको अधीन हुन सक्दैन । उनलाई हदको कुरा छोड्नुपर्दैन, स्वतः छुट्न जान्छ ।

स्लोगनः— हरेक सेकेण्ड, हरेक श्वास, हरेक खजानालाई सफल गर्नेवाला नै सफलतामूर्त बन्दछन् ।